Ч. 136. Четвер 19 червня (2 липня) 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

(До ситуациї. — По виборах до нїмецкого парляменту. — Вісти з Сербії .

Wiener Ztg. оповіщує буджетову провізорию на основі §. 14. на час від 1 липня до кінця 1903 року. — Цісар виїхав нинї о годинї 6½ рано до Бравнав в горішній Австриї на 700-лїтний ювилей заснованє міста. — Віденьскі часописи пишуть нинї про мниму мінїстерияльну кризу. Именно кажуть, що др. Кербер мав внести просьбу о димисию. На случай принятя Цісарем димисиї і утвореня парляментарного мінїстерства мали би увійти до кабінету крім мінїстрів без теки Поляка і Чеха, також окремий мінїстер для Нїмців. В тій справі ходять по Відни найріжнїйші поголоски, котрих годі поки-що провірити. Однако що полїтичне положенє мусить бути поважне, видко з того, що Цісар відкликав свій виїзд на лїтний побут до Ішлю. — В суботу перед полуднем довершив Цісар в двірскій каплици врученє кардинальских біретів новоіменованим кардиналам: нунциєви Талїяніому і сольногородскому архиепископови Кацталерови. До Цісаря промовляв висланник Папи монс. Нікотера, котрий піднїс, що нунций Талїяні на своїм становищи мав все на оці скріпленє згоди межи властию сьвітскою а церковною. По торжестві врученя біретів приймав Цісар обох церковних достойників на окремій авдиенциї. О годинї 5-тій по полудни відбув ся в мармуровій сали цісарскої палати ґалевий обід в честь обох кардиналів, в котрім взяли участь численні достойники сьвітскі і церковні.

Минувший четвер придбав социяльним демократам в Нїмеччинї в тїснїйших виборах нові мандати, так що они тепер входять до парляменту числом 82 і стають побіч центра найсильнїйшим числово і найоднохільнїйшим сторонництвом. Справедливо отже можуть нїмецкі социяльні-демократи зазначити минувший четвер в своїм календари червоною краскою як день другої великої побіди. Та побіда кидає дуже дивне сьвітло на полїтичні струї і погляди, які тепер обхопили четвертину нїмецких горожан. Цікаво передовсїм, що в більшости виборчих округів меншість социяльних демократів була дуже значна, так що при найблизших виборах та меншість легко може стати більшостию. Цікава також і та обставина, що в тїснїйших виборах рішали дуже часто ті, що при головних виборах не явили ся, так що не можна тепер говорити, мов би то т. зв. міщаньскі сторонництва ладу, котрі не виконують своїх прав неприявою, своєю байдужностию улекшили побіду социяльним демократам. Теперішні вибори будуть мати далекосягле значінє і вплив на хід парляментарних справ в Нїмеччинї. Передовсїм виринає тут питанє вибору президиї. Социяльні демократи як друге найсильнїйше сторонництво будуть домагати ся, щоби їм припало бодай місце першого віцепрезидента палати. Цікава річ, чи в Нїмеччинї будуть так уступчивими, як у Франциї, де по найновійших виборах вперше допущено до президиї социяльного демократа Жоре. В Нїмеччинї промавляє против того одна обставина, якої нема у Франциї, а іменно, що социяльні демократи заняли тут дуже неприязне становище супротив цісаря, а можна сподївати ся, що в новім парляментї ті відносини ще більше заострять ся. Задля того социяльні демократи тим більше будуть наставати, щоби вибрати свого до президиї, а коалїция, яка в тїснїйших виборах неоден мандат міщаньских сторонництв спасла, буде і тут напинати свої сили.

Своак замордованого короля Александра, кн. Моруці, обжаловує короля Петра І. в букарештеньскій часописи „Зара“, що він був виновником атентату на замордовану королївску пару. Кн. Моруці пише: Від проклямованя Сербії королївством кн. Петро Карадьордевич не мав більше претенсий до сербскої корони. Король Петро є великим убийником, котрий своїм орудиям, малим убийникам виписує похвали. „Зара“ так описує приготовленє до за„На 10 днїв перед атентатом, між 1. і 3. червня прийшли до Турн Северина два приятелї і заїхали до Стояновича властителя дібр в однім селї на граници. Стоянович єсть богатим

Торфовище.

(З норвежского. — А. Л. Кіллянда).

Високо по-над степом летїв старий розумний крук.

Він мав ще богато миль перед собою ген на захід на самий край морского берега, щоби викопати свиняче ухо, котре він там закопав колись за добрих часів. Тепер була пізна осінь і на поживу скрутно.

Коли летить один крук — любить говорити дядько Брем, — то ти лиш оглянь ся, а певно побачиш другого.

Сим же разом можна було довго і пильно дивити ся в сторону, звідки летїв старий, розумний крук, та на дармо: він летїв сам один без товариша. Цїлком байдужно краяв він своїми сильними, як вуголь чорними крилами густий, вогкостию насяклий воздух, прямуючи все дальше та дальше на захід і не видаючи з себе голосу.

Но підчас коли він так летїв наперед поволи і розважно, слїдили бистрі его очи там в долинї околицю — і старий птах починав сердити ся.

З року на рік ставало там в долинї щораз більше і більше зелених та жовтих полос; кусень за куснем викроював ся із степу; відтак звідкись повиростали невеличкі хати з червоними кришами з цегли і з низькими коминами, в котрих добував ся густий, торфовий дим, — всюди люде і людска робота!

Він пригадав собі з молодих лїт, — правда, з того часу вже не одна зима минула, — що тут як-раз було місце для порядного крука з цїлою родиною: довгі, безкраї пустарі, молоді заяцї і дрібна птиця цїлими купами, при березї дикі гуси з великими красними яйцями — досить, що колись було тут так богато і так ріжнородних ласощів, яких собі можна лиш побажати.

А тепер ось-тут стоїть хата коло хати, золото-жовті лани і зелені сїножати, а за поживу стало так скрутно, що старий, поважний крук мусїв цїлими милями летїти, і то за нужденним свинячим ухом.

Люде! о люде! Старий птах знав їх добре.

Тажь він виріс межи людьми, і то ще межи найблагороднїйшими з людскої породи.

В пишнім паньскім дворі, зараз коло міста, прожив він свої дитинячі лїта і свою молодість.

Но за кождим разом, коли єму прийшлось летїти по-над паньский двір, він підносив ся високо в гору, щоб єго нїхто не пізнав. Бо кілько разів він увидів на огородї жіночу постать, то єму все здавалось, що то молода панночка з напудрованим волосєм і в француских биндах, — в дійстности була се вже єї дочка з білим як снїг волосєм і в чипку, який носять вдовицї!

Чи добре єму поводилось у благородних людий? Ну . . . сяк і так . . . як хто бере. Їди до нехочу і богато вчити ся, — все таки була се неволя, — в перших лїтах з підтятим лївим крилом, а пізнїйше на „parole d'honneur,“ як любив виражати ся старий пан.

Но те „слово чести“ крук зломив, а сталось се одного любого, солодкого весняного поранку, коли понад огородом перелїтала молоденька, мов саджа чорна, круча самичка.

В якийсь час опісля — розуміє ся пізнїйше не о одну зиму і не дві — він вернув знов на паньский двір. Но якісь чужі хлопчиска стали шпурляти на него камінєм. Старого пана і молодої панночки не було дома.

„Они певно мусять бути в містї“ — думав крук і по якімсь часї знов прилетїв, але єго приняли так само, як і перше.

Тепер чув ся честний старий птах — бо між тим він справдї постаріє ся — оскорбленим і від того часу лїтав уже високо по-над двором. Від тепер він не хотїв мати з людьми нїякого дїла, — нехай собі старий пан і молода панночка виглядають за ним, доки самі хочуть, — а що они се роблять, о тім він був сильно пересьвідчений.

І все, чого він навчив ся, позабував, — як тяжкі француські слова, котрих вивчив ся в сальонї від молодої панночки, так і не в по-

сербским властителем дібр, котрий мусів утікати з Сербії з причини пропаґанди за теперішним королем сербским. Стоянович приймив румуньске горожаньство і купив добра в Румунії. Два приятелї сидїли у Стояновича через два дни. В тім часї приходило до Стояновича більше осіб як звичайно. Інспектор товариства пароходів на Дунаю заявив рішучо, що між тими гістьми Стояновича був також кн. Петро Карадьордєвич, котрий представляв ся яко адвокат". З того виходило би, що теперішний король Сербії не лише був повідомлений о наміренім замаху, але брав участь в цїлім заговорі.

Новинки.

Львів дня 1-го липня 1903

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував приватного доцента о. дра Тита Мишковского надзвичайним професором історії біблїйного старого завіта і семіцких диялектів на львівскім унїверситетї. — Є. В. Цїсар іменував надрадника при верховнім судї в Сараєві, Николая Яворского, президентом окружного суду в Бігачи. — Львівский висший суд краєвий іменував судовими канцелїстами: Фелікса Жупника для Коломиї, Івана Бачиньского для Рогатина, Пінкаса Бесена для Краківця, Макс. Гальпера для Камінки струм, Филипа Лїсевича для Галича, Меч. Бжезїцкого для Снятина, Григория Мариняка для Скалата, Гіполита Струковского для Сколього, Івана Мойду для Краківця, Антона Гайслера для Старої Соли, Леон. Месінґера для Тернополя, Фр. Випиньовского для Потока золотого, Миколая Завадовского для Снятина, Герм. Мондштайна для Рогатина, Кароля Слїдзїньского для Куликова, Атаназия Кубриновича д я Кут і Михайла Чолея для Луки. — Ц. к. Президия краєвої Дирекциї скарбу іменувала концепістів скарбу: Михайла Пайора, Волод. Полошиновича і дра Івана Джюржиньского інспекторами податковими, а практикантів концептових: Сев. Ґросберґа, Альфр. Дауґоша, Йос. Ґольонку, Як. Розенбавма, Вяч. Дзиботу, дра Йос. Матвїяса, Стан. Хмуру, дра Альфр. Брандовского і дра Л. Вишатицкого концепістами скарбу. Дальше іменувала та Президия концепістів: Фр. Лещиньского, Ст. Коганта, Ад. Кулаковского, др. Ігн. Скарбка, Ігн. Дюрковича, Бр. Буяка, дра Ів. Коморка, Ник. Гавяка, Ів. Валенцу, Стан. Стахевича і дра Руд. Гальбана комісарями скарбу, а практикантів концептових: Евг. Миґошевского, Волод. Неця, Стан. Стапневича, Петра Малиновского, дра Як. Бодека, Фр. Кучеру, Тад. Цибульского, Йос. Добряньского і дра Март. Товарницкого концепістами скарбу.

— **Перенесеня.** Висший суд кр. у Львові перенїс канцелярийних офіциялів: Людвика Ружицкого з Краківця до Сянока, Меч. Витковицкого зі Сколього до Стрия, Йос. Бульґевича з Сянока до Львова, Данила Гошовского з Куликова до Золочева і Жигм. Томчашина зі Старої Соли до Львова; судових канцелїстів: Семена Радзевича-Винницкого з Луки до Сянока, Миколая Литвиновича з Камінки струм. до Огинії, Франца Келяра з Галича до Тернополя, Антона Гуменюка зі Снятина до Станиславова, Миколая Паранкевича з Потока золотого до Тисьмениці і Ґед. Ротфельда з Рогатина до Тернополя.

— **Зелїзнича катастрофа.** З Мадриду — як вчера телеґрафічно донесено — насціла вість, що на зелїзничім шляху межи Більбао а Сараґосою вискочив із шин особовий поїзд і упав до ріки Наґерілля. Жертвою катастрофи упало богато людий, котрих число поки-що доси урядово неозначено. До вчера вечір добуто з ріки понад 100 убитих осіб, а ще більше ранених. Тїла убитих страшно покалїчені. На місце катастрофи прибуло богато свояків погибших пасажирів, причім розіграли ся розпучливі сцени. Богато подорожних наслїдком перестраху втратило бесїду.

— **Огнї і громи.** Дня 23 с. м. лютила ся в околици Товмача буря з громами. В селї Олешеві ударив грім в одну хату селяньску. Хата згоріла до тла, однак, на щасте, людям у хатї не стало ся нїчого, ба навіть о ударі грому в хату дізнались аж тогди, як она вже горіла. Хата була необезпечена.

— **Тов. руских ремісників „Зоря"** в Дрогобичи просить всї Товариства запрошені на торжество посьвяченя прапора дня 25 липня с. р., щоби з огляду на маючі ся починити приготованя повідомили нас чим скорше, в якім більше-менше числї возьмуть участь в тім торжестві. За Видїл Тов. „Зоря" в Дрогобичи *Іван Гарасимович*, секретар.

— **Іспит зрілости** в реальній школї у Львові відбув ся в часї від 4—16 червня під проводом директора Мих. Рембача. Іспит здали: В. Адель, В. Айдукевич, Бол. Барановский, Ст. Домбровский, Ром. Фелиньский, Мар. Фетер, Іван Форст, Стан. Віткевич (прав.), Вол. Ядовский, Фр. Ґєрман, Ром. Каспшицкий, Стан. Клюс, Вол Козловский, Т. Куштеляп, Мар. Леґежиньский, Стан. Лодзиньский, Мар. Маєвский, Сев. Молицкий, Мик. Павликевич, Із. Позпаньский, кн. Лев Саніґа (з відзн.), Ж. Скшешевский, Йос. Відт, Роман Журовский (з відзн.), Ром. Бжезїньский, Теод. Добровский, Б. Фінкельштайн, Ар. Фішлер (з відзн.), Ігн. Френкель, В. Ямполер (з відзн.), Стан. Яворский, Тад. Макульский, Стефан Матвійко, В. Мітіс, Евген Наґірний, К. Шенгофер, Стан. Тхужевский, Іван Троян (з відзн.), Ром. Вельпель, Конрад і Роман Волошиньскі, Тад. Заревич, Стан. Коман, Едв. Стой, Стан. Нїмчевский (прив.), Мария Круліковска (прив. з відзн.), 9 абітуриєнтів одержало поправку, а 2 репробовано на рік.

— **Обікража костела.** Невислїджений доси злодій обікрав сеї ночи церков сьв. Антонія на Личаковї. О скілько доси вислїджено, злодій імовірно дав ся замкнути в костелї а відтак розбив скарбонки, забрав грошї та вота позавішувані на образах Матери Божої і сьв. Антонія. Обрабувавши церков, скрутив з церковних настільників шнур і спустив ся по нїм крізь вікно на долину.

— **Напад розбійничий.** Сеї ночи о 2 год. вертав до дому при ул. Жерельній ч. 6 Антін Пахулич. На ул. Шпитальній напало на него чотирох драбів і побили его палицями так, що він нинї лежить дома без памяти, а відтак перешукали всї кишенї і забрали, що знайшли. Полїциї удало ся вислїдити одного з тих розбишаків, челядника мулярского, котрий мимо того, що має ледви 21 лїт, був вже 45 разів караний за крадїж, галабурди, волоцюгство і т. п. Послїдну кару відсидів ледви що перед трома днями.

— **Осторожно з сїрниками.** Сторож дому при ул. Погулянка ч. 4ц, Якубовский, повернув передвчера рано з весїля зі своїм товаришем Ґелером і оба пяні положили ся спати. Крім них було в хатї двоє дїтий, $1\frac{1}{2}$ лїтний хлопець в колисцї і 3-лїтна дївчинка. Хлопець спав, а дївчинка бавила ся на своїм ліжку. Жінка Якубовского виходячи з дому до міста, сховала сїрники і баньку з нафтою високо на печ, аби дитина не досягнула, і замкнула дверi на ключ. Коло $12\frac{1}{2}$ год. пробудив ся Ґелер і побачив в хатї огонь і хмари диму. Довго не думав, вибив вікно і викинув дитину з колиски на двір, а опісля Якубовского, замороченого димом. На его крик збігли ся сусїди, небавом прибула пожарна сторожа і погасила огонь в хатї. Коли однак війшли пожарники до хати, найшли на ліжку дївчинку мертву, живцем упечену. При слїдстві виявило ся, що дитина виймила сїрники з кишенї Ґелера і звідси взяло ся цїле нещасте.

— **Концерт в честь Т. Шевченка в Станиславові.** Зі Станиславова пишуть: Дня 10 червня відбув ся в Інститутї дївочім Товариства Руских Женщин в Станиславові концерт в честь Т. Шевченка, заходом інститутом. Концерт розпочав ся гарним вступним словом, виголошеним учительскою інститута панною Мацускою. Потім слїдували сьпіви, декламациї і гри на фортепянї. Сьпівав хор інститутом. Хор неве-

---

рівнаню лекші масні вирази, котрі присвоїв собі був на власну руку в кухни між челядю.

Лише дві людскі фрази остали ему в памяти, як останки его колишної учености. Коли він був собі в веселім гуморі, то часто повтаряв: „Bonjour, madame!" — а коли часом розгнївав ся, то кричав звичайно: „Чорт тебе бери!".

Скоро і сьміливо мчав ся він тепер крізь густий, вогкостию насяклий воздух. В далечинї показав ся уже его очам вздовж побережа вінець морскої піни.

В тім нежданно помітив він велику чорну площу, що розстеляла ся в долинї. Се було торфовище.

Довкола на узгірю лежали селяньскі загороди, але на низькій рівнинї — она простягалась що найменше милю — не було видно слїду людского, лише з краю стояло кілька куп торфу, дальше чорні купини, а між ними блискучі калабанї.

„Bonjour, madame!" — закликав старий крук і почав широкими колесами кружити довкола багна. Оно виглядало так весело, так привітно, що він поволи і осторожно спустив ся і сїв на великій коріняці, що сторчала серед торфовища.

Тут було менше більше так, як за старих часів: пусто і тихо. Тут і там, де земля була суха, ріс купками сїтник і стелив ся верес. Довкола виднїла пухка, чорна, перегнила земля — вохка і повна водяних калабань; з неї виставало сиве, повикручуване корінє дерев, посплїтане разом в неладі, мов вузловата сїть.

Старий крук розумів добре те, що видїв. Тут росли колись дерева, — та се було вже в дуже давних часах.

Ліс минув ся, гиляки, листя, все минулось. Осталось лише корінє вросле з собою глубоко в земля в мягкій масї чорних волоконець і води.

Але-ж і жадна зміна не могла вже дальше посунутись: так мусїло остати і се мусїли люди на кождий спосіб полишити так, як оно було!

Старий птах випростував ся. Загороди лежали так далеко... тут по серединї безкрайого багниска було так мило, так безпечно. Прецінь щось із старовини мусїли они таки лишити в спокою! Він погладив собі блискучі чорні пера і повторив кілька разів: „Bonjour madame! — Bonjour, madame!"

Но в тій хвили почали зближати ся від найближшої загороди два чоловіки з конем і з тачками; за ними бігли два малі хлопці. Они ступали по нерівній дорозї межи невеличкими горбками, але просто до багна.

„Незадовго зупинять ся", — думав собі крук.

Но они чим-раз більше зближались. Неспокійно покрутив старий птах сюди й туди головою. Прецінь, се дивне, як далеко ті люде посувають ся в своїм завзятю!...

Вкінци они стали, а чоловіки взялись за рискалї і сокири. Крук видїв, що они почали роботу коло великого, тяжкого пня, котрий намірили викорчувати.

„Они при тім скоро потомлять ся" — думав крук.

Но они не втомились. Они рубали сокирами, — то були найострійші сокири, які крук коли видїв, — они копали, тягнули, сїпали і остаточно справдї удалось їм тяжкий пень звернути в бік, так що все спідне корінє настобурчилось в гору.

Малї хлопці потомились при копаню рівців межи калабанями.

„Ади, яка велика ворона ось там!" — сказав один.

Они оба узброїли ся в цїлу купу каміня і стали що-раз близше підкрадатись поміж купинами.

Но крук видїв їх дуже добре. Він ще не таке видїв в своїм житю!

Отже навіть тут, серед просторих багон, нема спокою нї безпечности для старовини! Тепер він побачив, що навіть сиві пнї дерев, що були старші від найстаршого крука і так міцно вросли в глубоке, безграничне багно — навіть они мусїли уступати перед острими сокирами!

І коли недобрі хлопчиска на стілько зближились, що мали вже кидати, тогдї підняв ся він на своїх тяжких крилах і злетів у гору.

личкий, але гарно вишколений завдяки дириґентови, п. Якубовичеви, визначає ся гарними і милими голосами. Передовсім голос панни Думи чарував присутних в сольовім сьпіві. Декламациї випали добре, передовсім декламация „Перебендя“ була віддана з повним зрозумінєм п-ною Глібовацкою. На фортепяні грали гарно п-а Шанковска і Любовичівна, учениці звісного композитора Січиньского. Та найгарнійше випало кінцеве сценічне представлене „Великі Роковини“ Щурата. Майже не хотілось вірити, що се дівчата, що перший раз виступають на сцені, так зуміли вирозуміти та переняти ся своіми ролями. Передовсім гра п-на Думи була прямо артистична. Дуже гарно випали ролі Слави та Ґенія, перша п-и Електоровичівної, друга п-и Вітошиньскої. Ролі добре дібрані до характеру граючих. Тут належить ся заслуга п-у Сірецкому, що не жалував заходу коло представленя сценічного. Взагалі концерт удав ся гарно. Належить тахож піднести заслугу Товариства Руских Женщин, котре власними силами інститут сей засновало, серед трудних обставин удержало і тепер старає ся его як найліпше повести. Шкода лише, що інститут тішить ся за малим числом вихованок в порівнаню до великого простору, на якім сей інститут єсть одиноким дівочим руским інститутом.

— **Товариство „Ризниця“ в Самборі** наділяло слідуючі вдови й сироти по сьвящениках замопогою: По 40 К одержали: Стефанія Будзиновска, Мальвина Вацьо, Мария Ганасевич, Софронія Голіян, Елена Грицай, Иосифа Дичковска, Анна Дроздовска, Гонората Копистяньска, Павлина Котис, Мальвіна Лехіцка, Аделя Лодиньска, Теодозия Лонкевич, Савина Марчак, Юлія Подлуска, Мария Сьокало, Антонина Струсевич, Володимира Федаш, Иосифа Федорович, Елена Чайковска, Корнилія Юзифович; — по 30 К: Розалія Весоловска, Неоніля Ганкевич, Льорета Гуркевич, Юлія Добряньска, Ольга і Павлина Капко, Мария Кирилович, Савина Козловска, Александра Кохановска, Олімпія Крайковска, Текля Маціяиньска, Елисавета Негребецка, Зеновія Неронович, Людмила Перфецка, Емилія Підлісецка, Наталія Рогошовска, Михайлина Сероічковска, Евгенія Топольницка, Анна Шиманьска, Варвара Якимович, Емилія, Каролина і Павлина Яновскі. — Загальна сума запомог уділених дня 28. мая с. р. виносить 1.490 К. Позаяк весь фонд призначений на запомоги вже тепер цілковито вичерпаний, длятого Дирекция не могла узглядити прошень доперва по розділі запомог вплинувших і повідомляє інтересованих, що в сім році не може більше запомог уділити.

— **Іспит зрілости** в учительскій семинариі в Самборі відбув ся в днях від 2. до 25. с. м. під проводом шкільного радника п. Матієва. До іспиту приступило 40 звичайних учеників а 32 приватистів і приватисток, разом 72. Звичайних учеників здало 5 з відзначенєм, 26 одержало сьвідоцтво першого степеня, а 9 поправку. З 11-ох приватистів 3 здали іспит, 4 одержали поправку, а 4 репробовано. Приватисток було 21: з них здали 3, поправку одержали 11, 5 упало, а 2 відступили. З поміж звичайних учеників здали іспит з відзначенєм: Франц Хома, Йос. Коза, Михайло Підлужний, Ник. Ситницкий і Володислав Венгриняк. Здали: Вол. Бандровский, Михайло Баран, Ів. Басєвич, Генрик Вінцер, Вол. Букачевский, Ів. Децик, Як. Думин, Мар. Грабаль, Франц Яґельницкий, Макс. Кобляньский, Володислав Конопницкий, Ів. Крайник, Жиґм. Лотецкий, Ів. Малявский, Юл. Мартиновский, Теод. Мервак, Андр. Мориньский, Дмитр. Моссур, Кар. Нікляс, Дм. Пеленьский, Стан. Петриковский, Мих. Пироживьский, Гр. Судомир, Винк. Стороживьский, Мар. Шуфліцкий, Мих. Винярский. З приватистів здали: Ів. Грицай, Павло Лялька, Кар. Бавдіш. З приватисток здали: М. Фішбах, Стан. Міхальска і Фльор. Прибиловска.

А коли він підніс ся високо в воздух і споглянув у долину на тяжко працюючих чоловіків і на дурних хлопчисків, що стояли з камінцями в руках і поглядали за ним з порозявлюваними ротами — тогді пірвала злість старого, почтенного птаха.

Мов орел кинув ся він на хлопців і ударяючи їх по-за уши своіми замашистими крилами, крикнув страшним голосом: „Чорт тебе бери! чорт тебе бери!“

Хлопчиска заверещали несамовито і попадали навзнак на землю, але за кілька хвиль набрали сьмілости поглянути знов у гору, де було тихо і пусто довкола — лише в далекій дали самітний чорний птах летів на захід...

Коли они вже подоростали, ба навіть до самої смерти заховали они сильне пересьвідчене, що серед багна з'явив ся їм чорт, в виді незвичайно великої, чорної птиці з огненними очима.

А то був лише честний, старий крук, що летів ген на захід, відкопати свиняче ухо, що собі сховав в однім місци.

Телеграми.

Відень 1 липня. Цісар санкционував ухвалений галицким соймом закон о осушеню наддністряньских болот.

Відень 1 липня. Цісар іменував ґр. Стан. Бадевіого краєвим маршалком Галичини.

Рим 1 липня. Здоровлє папи вповні вдоволяюче. Вчера перед полуднем відбув папа довшу прогульку по огороді і приймав на авдиенциї епископів.

Париж 1 липня. Ходять вісти, що становище президента міністрів Комба захитане і що він уступить на початку осени.

Париж 1 липня. Президент републики Любе виїздить дня 6 с. м. Льондона, аби віддати візиту королеви Едвардови VII. В Доврі буде дожидати брат короля кн. Коннат. З президентом поїде до Анґлії і міністер справ заграничних Делькассе.

Петербург 1 липня. Росийска аґенция телеґрафічна доносить, що вісти розширювані анґлійскою прасою про непорозуміне між Росиєю а Сполученими Державами в справі різні в Кишеневі видумані.

Надіслане.

Видання

Руского педаґоґічного Товариства.

у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. І. 80 с. *Нашим дітям ч. ІІ. 80 с. *Діточі вигадки ч. І. 60 с. *Діточі вигадки ч. ІІ. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор. Зьвірята домашні 80 с. Приятелі дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (третє цілком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Курс львівский.

Дня 24-ого червня 1903.	платять	жадають
І. Акциї за штуку.	К. с.	К. с
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	540·—	550·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260·—
Зеліз. Львів-Чернів.-Яси	576 —	585 —
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	350·—
ІІ. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	97·50	— —
Банку гіпот. 5% преміов.	111·25	—·—
Банку гіпот. $4^1/_2$%	100·70	101·40
$4^1/_2$% листи застав. Банку краєв.	101·—	101·70
4% листи застав. Банку краєв. .	98·75	99 45
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	98·20	—·—
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ літ.	98·40	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	98·40	99 10
ІІІ. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·70	100·40
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	100·70	101·40
„ „ „ „ $4^1/_2$ %	101·75	—·—
Зеліз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	98·80	99 50
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·30	100·—
„ „ м. Львова 4% по 200К.	96 30	97·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	74·—	79 —
Австр. черв. хреста (Курс віденьский)	54·50	55 50
Угорск. черв. хреста (Курс віденьский)	26·50	27.50
Іт. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденьский)	68·—	71·50
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	18·70	19 70
Joszif 4 К. (Курс віденьский)	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр. (Курс віденьский)	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·24	11·40
Рубель папероввй	2·52	2·54
100 марок німецких	116 80	117·50
Доляр америк.	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).